

EVOLUCE - NEBO STVOŘENÍ?

Naučíme se biblický verš:

Co on řekl, to se stalo, jak přikázal, tak vše stojí.

Žalm 33,9

1. Úvod do problému

*Doplňky k lekci "stvoření"
(viz Objevujme bibli se školáky, lekce 1SZ-1)*

Evoluční teorie se dnes většinou chápe jako výsledek moderní vědy, zatímco učení o stvoření se vydává za zastaralý, dávno vyvrácený světový názor. Ve skutečnosti myšlenka evoluce není naprosto ničím novým, najdeme ji už v nejstarších dějinách. Křesťanstvím na řadu století zatlačena, teprve začátkem minulého století se oděla díky Darwinovi a jiným do vědeckého hávu. Tehdy vládlo přesvědčení, že se brzy podaří nezvratně ji prokázat, např. paleontologickými nálezy spojovacích článků mezi jednotlivými živočišnými rody. To se však dodnes nestalo. Evoluce tak stále zůstává jen hypotézou, neprokázanou domněnkou. Čestní vědci to také uznávají. Většina zastánců evoluce však zamlčuje vážné výhrady, které tuto teorii zpochybňují.

Příkladem vědomého zamlčování důležitých skutečností je evolucionistická brožurka, která uvádí tzv. "živoucí fosilie" včetně jejich vyobrazení. (Tím jsou míněny rostliny a živočichové, kteří se během údajných milionů let své existence nijak nezměnili a jejich zkameněliny se od dnešních živých exemplářů ničím neliší.) Brožurka takových případů uvádí necelou desítku. Ve skutečnosti je jich nepočítaně, jak se můžeme snadno přesvědčit návštěvou jedinečného muzea "Živý pravěk" v Hohenlimburgu (Německo).

Dále někteří geologové tvrdí, že pomocí radiometrie jsou schopni bez dalšího určit věk zkamenělin a vrstev, v nichž se nacházejí. Skutečností je, že radiometrická měření poskytují údaje, které lze vykládat různě. Zde odkazujeme na odbornou literaturu (viz 5.).

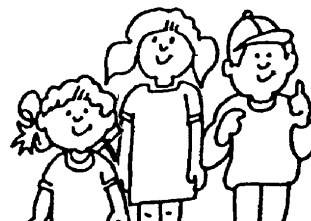
Kreacionistická věda přistupuje k přírodě z jiného konce než evolucionisté. Věřící vědci se snaží vytvořit modely, které zpracovávají empirické údaje na základě Božího slova. Jakožto vědecká disciplína je kreacionismus starý teprve necelých 50 let, a také početně je tato skupina vědců ve srovnání s evolucionisty mnohem menší. Přesto již dospěli k překvapivým výsledkům. I když se stvoření světa v šesti dnech dá dokázat stejně málo jako evolucionistické miliony let, mnohé svědčí v jeho prospěch.

2. Téma

Na počátku všeho byl Bůh.

3. "Rybičky"/"Rybky"

Úvahy nad situací dítěte

Děti se s evoluční teorií setkávají velice brzy, ať v přírodopisných knihách, filmech nebo ve škole. Nejpozději od 6. třídy vědí, že země je stará asi pět miliard let a první mnohobuněční živočichové se vyvinuli z jednobuněčných před asi 800 miliony let. Hlavně v biologii se dovídají, že nejjednodušší organické sloučeniny vznikly z plynů v atmosférickém obalu země postupem napodobitelným v laboratoři. Další vývoj jednotlivých biologických druhů je prý doložen zkamenělinami, jejichž stáří

dokážeme spolehlivě určit. Uvádějí se jim příklady z přírody, kde můžeme vývoj pozorovat i dnes, a vydávají se za důkaz vývojového vzniku vyšších živočichů. Někdy padne dokonce zmínka o jednotlivcích, kteří věří ve stvoření života Bohem, ale hned je doplněna poznámkou, že podle nich Bůh dal nanejvýš impuls ke vzniku živé hmoty a další vývoj už pokračoval samovolně. Průběh teistické evoluce se ničím neliší od evoluce chemicko-biologické.

Co může nepřipravené dítě dělat jiného, než takové myšlenky akceptovat a později převzít? Ani učitelé biologie nemůžeme zazlívát, že vyučuje evoluci, o které je sám přesvědčen. Pokládá ji za vědecky dokázanou, protože tak se vždycky prezentuje. Přitom žádné důkazy a exaktní fakta pro ni neexistují.

NÁVRHY PROVEDENÍ

3.1. ÚVOD

Starý **budík** rozebraný na součástky přineseme v sáčku a vysypeme před děti na stůl. Pokud to nepoznají, prozradíme, že je to rozebraný hodinový strojek. Zeptáme se, kdo by ho dokázal složit tak, aby fungoval. Nikdo? Nevadí, nasypeme součástky zpátky do sáčku a budeme s ním chvíli třepat. Třeba se součástky složí náhodou správně? Stačilo by jen dost dlouho třepat sáčkem, aby se to podařilo? Samozřejmě ne. Hodinky sestaví jen ten, kdo ví, jak mají v konečné podobě vypadat, a zná správný montážní postup, tedy hodinář. Každá ta součástka totiž patří jenom na jedno určité místo a musejí se skládat v přesně určeném pořadí. Pouhá náhoda hodinky nesestaví ani za milion let, hodinář to dokáže za půl hodiny.

A teď si představte, o co složitější je člověk! V hodinkách je jenom asi kolem stovky součástek, zato lidské tělo se skládá z 300 bilionů buněk (*napiš to číslo, nad ně stovku*). A to všechno se prý poskládalo k sobě čistou náhodou. Tak se to aspoň učí ve škole a říká se tomu evoluce, česky vývoj. Kdo chce, ať tomu věří.

3.2. BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Bible říká (Gn 1,12.21.22.24.25), že Bůh stvořil nikoli jenom jakousi primitivní živou hmotu (protoplazmu) či snad buňku, ale rovnou jednotlivé živočišné *druhy* (biblický *druh* se nekryje s pojmem biologického druhu, odpovídá spíše biologickému *rodu*; takto je pojem druhu používán i v následujících řádcích) - viz *vyobr. 1*.

Jednotlivé živočišné druhy se vyznačují

- *ohraničeností* vůči jiným druhům, hlavně nemožností vzájemného křížení (oplození). Různá plemena se mohou křížit pouze uvnitř druhu, např. jezevčík se může křížit s pudlem, protože patří oba ke druhu *pes*. Psa ale nelze křížit s kočkou, protože nepatří ke stejnému druhu. Další příklady: kůň + oslice = mezek, kobyly + osel = mul.
- *proměnlivostí* uvnitř druhu (různost plemen, ras). Vzájemným křížením vznikají nové vlastnosti (běloch + černoška = mulat), které se dále dědí. V tomto smyslu vývoj vždycky probíhal a stále probíhá, ale vždycky pouze *uvnitř téhož druhu*. Dnes rozeznáváme asi 40 lidských ras, ale jsou to všechno obměny jednoho druhu - *člověk*.

Důležité je, že žádným křížením nemůže vzniknout nový druh, z rybí jikry se nemůže vylíhnout had, z hadího vajíčka pták, z ptačího savec; opice porodí zase jen opici a nikdy člověka. Zákony genetiky to prostě vylučují.

Tzv. vývojový strom (*obrázek z učebnice přírodopisu pro 6. třídu*) představuje teorii nebo hypotézu (domněnku), jak se jednotlivé druhy postupně proměňovaly z jednobuněčných až po člověka, když příroda údajně 800 miliónů let "potřásala pytlíkem". Má to ovšem jednu vadu. Kdyby takový postupný vývoj opravdu proběhl, museli bychom najít ve zkamenělinách všechny jeho mezičlánky (ryba-rak, žába-had, had-pták...). Nacházíme však jen hotové ryby, hotové plazy, hotové ptáky, hotové savce, hotového člověka. Není to podezřelé? Kam zmizeli všichni ti jejich společní předkové? Bible má odpověď: oni nepotřebovali mizet, nikdy totiž neexistovali.

Píseň: Nic tu není samo sebou*²

Člověk tedy není náhodným vedlejším produktem slepého, náhodného vývoje života, ale od samého začátku, od prvního lidského páru, Božím stvořitelským záměrem a dílem - stejně jako kterýkoli jiný živočišný druh na zemi.

Co platí o každém živočišném druhu, platí i o každém jednotlivém člověku: *nejsi tu náhodou, ale proto, že tě Bůh chtěl*. Jak se to vlastně stalo, že jste se narodili? Jak se narodí miminko? Tak, že tatínek zasadí do maminky semínko, které nosí v pytlíčku mezi nohama. Už jste někdy sázeli něco na zahrádce? To se kolíkem udělá do záhonku dolík nebo rýha, do ní se pustí semínko petržele nebo máku, a pak se jen čeká, jestli něco vyroste. U lidí je to podobně: tatínek má mezi nohama kolík, pod ním pytlíček se semínkem. Maminka má na stejném místě rýhu, takový dolík, a tam tatínek zasadí to svoje semínko. A pak za devět měsíců se může narodit miminko. Může, ale taky nemusí. Většinou je to tak, že z toho semínka nevyroste nic. O tom rozhoduje Pán Bůh. Jenom když Pán Bůh tomu semínku řekne "ano", narodí se miminko. Takže když se narodila tamhle Jana, bylo to proto, že Pán Bůh řekl "Ano, chci tady Janu".

Není to báječné, že Pán Bůh tady každého z nás chtěl osobně? Že o nás věděl daleko dřív, než jsme se narodili? (Ž 139,13-16)

To znamená, že Bůh s námi byl nejenom od našeho narození, ale už od početí, devět měsíců předtím, když z mamčině vajíčka a tatínkova semínka začal růst zárodek nového človíčka.

Pán Bůh je i s tebou od samého počátku, jsi tu proto, že tě chtěl, a chtěl tě zrovna tak, jak vypadáš. Vzpomínáš ještě na ty hodiny v sáčku? Dřív než je někdo vyrobil, musel je někdo vymyslet, navrhnout, nakreslit. Dřív než se "narodily", měl je kdosi "v hlavě". Tak i každý z vás, dřív než se narodil, byl v Božích myšlenkách už hotový. Za svůj život nevděčíš nějaké evoluci, ale svému Stvořiteli.

Píseň: Dávno před mým narozením*¹

3.3. UTVRZENÍ

3.3.1. Zoologická křížovka (vyobr. 2): Děti po řadě doplňují názvy zvířat, které se však musí v jednom písmenu křížit s názvem už existujícím. Jako další podmínku můžeme přidat, že kromě společného písmene musí existovat alespoň jedna společná vlastnost. Kdo nedokáže doplnit další jméno, vypadne ze hry.

3.3.2. Vyrobité sádrou botu (nutno dělat venku).

Příprava: obstaráme gázové obvazy, bílou sádro rozemícháme ve vodě na řídkou kaši. Děti rozdělíme do dvojic.

Postup: Ve dvojici jeden druhému obváže chodidlo a nárt až po kotník (ne výš) a na obvaz nanese sádrou kaši. Po částečném zatuhnutí sádrou botu vyzujeme, opravíme tvar nanesením další sádry a necháme na sluníčku vyschnout. Po vysušení můžeme botu ještě pestře pomalovat.

Aplikace: Jsem jedinečným Božím dílem (i moje noha), přesně takhle mě Bůh chtěl. Bůh jde se mnou od začátku! ☺

4. Návrhy písní

- ✓ Spousta lidí/Nic tu není samo sebou*²
- ✓ Dávno před mým narozením*¹
- ✓ Jen ty jsi Pán*³
- ✓ Řekl Bůh*³
- ✓ Pán Bůh dal rybkám vodu*²
- ✓ Ať jsi velký nebo malý*¹

5. Pomůcka k učení biblického verše

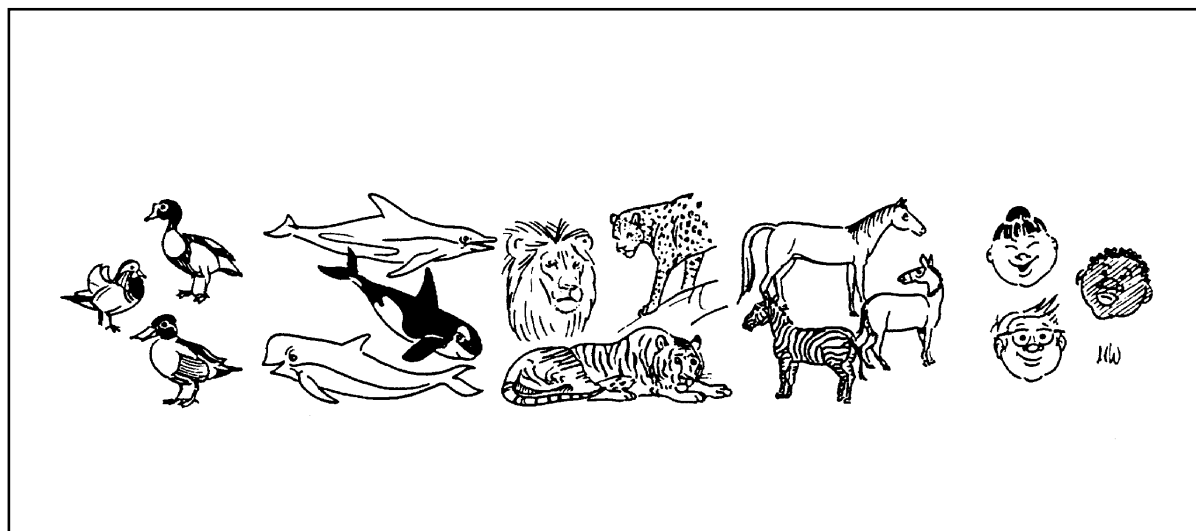
Každé slovo dnešního verše napíšeme na lísteček. V hodině necháme lístečky padat z výšky na stůl - jestlipak se samy poskládají do verše? (Opakujeme několikrát.) Mluvíme o tom, jak obrovská náhoda by to musela být, aby se všechny lístky seřadily za sebou ve správném pořadí. Oč nepravděpodobnější

je, že se evolucí z buněk poskládá živý tvor... Nakonec dáme jednomu nebo dvěma dětem za úkol verš poskládat.

6. Literatura k tématu

- ◆ B. Balcar: Tajemství potopy, Nový život, 1991
- ◆ W. Gitt: Otázky, Christliche Literatur-Verbreitung, 1992

vyobr. 1

vyobr. 2

